

לוח וגיר

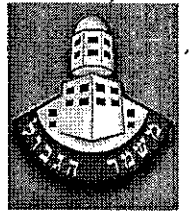
קיבוץ גבים

12 באוקטובר, 2012
כ"ו בתשרי, תשע"ב

אחרי החגים

שבת שלום

עליה דרמטית בעבירות הרכוש ופריצות לבתים במועצה האזורית שער הנגב

במהלך ספטמבר 2012 עלה מספר עבירות הרכוש

שומרים ביחד על הבית!

תושבים יקרים, לאחר תקופה בה נהנינו מירידה בפעילות העבריינית, ומביטחון אישי, חלה בשבועות האחרונים עליה משמעותית במספר עבירות הרכוש ביישובי המועצה.

הפעילות העבריינית כוללת התפרצות לבתים, לכלי רכב, לבתי עסק ולמוסדות ציבור בקיבוצים. כמו כן נמשכת המגמה של החבלה והגניבות בשטחים החקלאיים.

יחד עם זאת, אנו מצליחים מדי לילה לסכל ניסיונות פריצה רבים ולהראות נוכחות מתמדת בשטחי המועצה.

להלן הנחיות למיגון הבתים והעסקים בכדי למזער ולנסות למנוע את הפרצה הבא :

- ✓ נעלו את דלתות הבית והחלונות כאשר יוצאים מהבית .
- ✓ נעלו את הדלת של הבית בלילה בעת שאתם הולכים לישון .
- ✓ נעילה פשוטה לחלונות ההזזה יכולה למנוע את הפתיחה שלהם (בחלונות ההזזה ניתן להתקין פין מקשר בין החלונות למניעת הפתיחה) .
- ✓ במידה ושומעים רעשים חשודים בחוץ (נביחות כלבים, דברים זזים ועוד...) לא להסס ולהתקשר לשומר הלילה בכול שעה במידה ויש או למשטרה למוקד 100.
- ✓ ערנות לגבי אנשים ורכבים שמסיירים במהלך היום ובודקים את השטח – לרשום את מספר הרכב ולהעביר לרבש"צ הוא כבר יעביר לנו את הפרטים ונבדוק את הרכב או האדם .
- ✓ החשיבות לדיווח היא קריטית באירועים פליליים לכן יש לנסות ולדווח על חריגים במידי .

בסיס מג"ב- מתמי"ד שער הנגב ממשיכים בגיוס של תושבים ותושבות

גברים ונשים, תושבי שער הנגב! אנו קוראים לכם להצטרף לצוות המתנדבים הגדול של בסיס ההפעלה מתמי"ד שער הנגב וכך נוכל להרחיב את הסיורים ולהגביר את הנוכחות.

ועכשיו, משתלם יותר מתמיד להצטרף למעגל המתנדבים האיכותי:

- היקף ההתנדבות: 2 משמרות בחודש, בנות 4 שעות בלבד!
- הכשרה מקצועית והענקת סמכויות שיטור במסגרת ההתנדבות.
- קבלת מדים, נשק ותעודת מתנדב של משטרת ישראל.
- הטבות והנחות מיוחדות של מועדון "קרנות השוטרים".
- הסיורים בכלי רכב חדישים ומאובזרים באמצעים מיוחדים.
- השתתפות במבצעים מיוחדים עם משטרת שדרות ומשטרת התנועה.

לקבלת פרטים נוספים וטפסי הרשמה:

רס"ר חי מייזלס
מפקד בסיס המתנדבים
טלפון: 050-6276225
מייל: chaymayzles@gmail.com

רס"ר יהודה בשארי
שוטר קהילתי
טלפון: 050-7643117
מייל: judab11@gmail.com

משולחנו של מנהל הקהילה

ברוכים השבים !

הם סיימו לפני כמה שבועות את חופשתם/עבודתם בחו"ל; הם כבר בשטח, אבל החגים בבלו אותנו ולא הספקנו לברך אותם בזמן.

אז לישראל ודורית זץ – ברכות לבביות !
לדורית – מאחלים לך היקלטות מהירה בגבים !

לקראת האסיפה (16.10.12)

ביום שלישי הבא 16 באוקטובר בשעה 20:00 תתקיים אסיפה. על סדר היום:

1. הקמה ומינוי ועדת דיור

בישיבת הנהלת הקהילה 07/12 (16.05.12) הוחלט להקים ועדת דיור שתהיה אחראית על מכלול הדירות, כולל קביעת סדרי עדיפות ותנאים למכלול שאלות אכלוס, בכפוף למדיניות הנקבעת ע"י הקהילה או ע"י גופים אחראים.
לפי הציפיות, הצוות יכסה את כל הצרכים הנובעים מרצונות אישיים של שניו דירה, ממדיניות קליטה, מדיניות השכרה ועוד.

- מכלול שאלות אכלוס כולל: קביעת מגורי קבע של חברים, מגורים זמניים לחברים במידת הצורך, דיור לקליטה, מגורים המיועדים לשכירות.
- מדיניות הנקבעת ע"י הקהילה או גופים אחראים מטעמה כוללת: החלטות אסיפה, החלטות הנהלת הקהילה, החלטות או המלצות צמ"ד, החלטות ענף השכרות.

בישיבה האחרונה של ההנהלה, הוצגו השמות המוצעים להרכב וועדת דיור: יגאל סמיד (יו"ר), רעות, דניאל רוזנצוויג, מנחם גדיש. נבקש את אישור האסיפה למינוי הוועדה ותחילת פעילותה.

2. דיון בעקבות העצומה על תמחור ועבודת צוות שינוי

אני מזכיר שוב את נוסח העצומה שהוגשה בחתימת 38 חברים: "לאור המהלכים המתבצעים בקיבוץ גבים בנושא הובלת תהליך שינוי, כולל שווי משרות, ובהמשך לשיחה שהתנהלה בנושא במועדון בתאריך 13.08.12 (בהשתתפות שני מתמחרים מבחוץ), אנחנו החתומים מטה מבקשים לכנס אסיפת קיבוץ שתדון בסמכויות צוות שינוי להולך מהלכים שאינם מקובלים על חלק לא קטן מציבור החברים בגבים. אנחנו תובעים ממנהל הקהילה לעכב כל מהלך עד לכינוס אסיפה בנושא, כולל תמחור משרות".

לבקשת החתומים, נקיים דיון שיתמקד בשאלת סמכויות צוות שינוי, וכן בנחיצות תמחור משרות בהקשר זה. לאסיפה הוזמנו אהרון ארז, היועץ המלווה את הצוות, ותמי גורן, העו"ס הקהילתית.

[הערה אישית (אבי ק): שאלת התמחור ועבודת צוות השינוי הפכו לאחרונה ל"נושא חם" המלווה בהתארגנויות צדדיות, מתחים בין אישיים, והאשמות הדדיות.

השתתפות מרבית של חברים באסיפה תהיה מבורכת;
קיום דיון המכבד את מגוון הדעות יהיה מבורך מאוד.]

החלטות הנהלת הקהילה (10.09.12)

לאור המתח שנוצר בין חרל"פ וחנה וניסן ניר על רקע פרסומים שבועיים ב"לוח וגיר", ולאחר דיון בעניין זה, הנהלת הקהילה מזמינה את שני הצדדים לקבל על עצמם הליך גישור.

החלטות הנהלת הקהילה (24.09.12)

הקמת ועדת דיור
התקבל הרכב ועדת דיור שיכלול: יגאל סמיז (יו"ר), רעות, דניאל, מנחם. ההרכב יובא לאישור האסיפה בליווי הסבר על ציפיות ומשימות הוועדה.

הסדר דורית זץ
אבי הציג את הקווים המנחים של הסדר תושבות לדורית זץ. דורית ממשיכה לעבוד בירושלים במשרד החוץ, ותהיה בגבים באופן חלקי בלבד. ההנהלה אישרה את קווי ההסכם ומייפה כוחו של אבי להסדרת פרטיו הסופיים של ההסכם מול זץ ודורית.

עדכון עצומת חברים לקיום אסיפה בשאלת תמחור משרות
כפי שפורסם כבר בלוי"ג ובהמשך לשיחה מתוחה שהתקיימה ב-13.08 על נושא תמחור משרות, התקבלה עצומה חתומה ע"י 38 חברים המבקשים לכנס אסיפה בנדון. אבי נפגש עם ארבעה מחותמי העצומה והודיע להם כי האסיפה תתקיים לאחר החגים (ביום ג' 16.10.12). לאסיפה יוזמן יועץ הצוות לשינוי אהרון ארז, במטרה להסביר את כוונות הפניה לבדיקת תמחור בהקשר של משימות הצוות.

עדכון – גישור חרל"פ / שפי' ניר
בהמשך לשיבה הקודמת התקיימו כמה שיחות לבירור אופציית גישור, בסופן הוסכם מצד שני הצדדים על פנייה לגישור. אבי מתאם ומפנה בהקדם את שני הצדדים אל המגשר.

שבת שלום!

אבי קדוש

עדכון בנושא פלאפונים

חברת פלאפון יצאה עם חבילה חדשה המתאימה למצב החדש שנוצר בשוק הסלולאר.

עלות החבילה – 85 ש"ח + מע"מ = 99 ש"ח.

החבילה כוללת:

דקות שיחה לכל הרשתות והודעות sms ללא הגבלה בישראל (לשימוש פרטי אישי וללא ניצול לרעה לא לשימוש מסחרי, כגון: שימוש כקו כמרכזיה או חיבורו למכונת sms אוטומטית)

חבילת גלישה בנפח 1G במהירות עד 4Mbps ניתן להרחיב את חבילת הגלישה הקיימת לחבילת גלישה חופשית עד 3G, במהירות 4Mbps ב-17 ש"ח לחודש בתוספת מע"מ = 20 ש"ח.

החבילה אינה כוללת:

זיכוי בגין המכשיר

שירות תיקונים וביטוח (עלות ביטוח למכשירים שנקנו דרך פלאפון – שנה ראשונה 30 ש"ח לפני מע"מ והחל מהשנה השנייה – 40 ש"ח לפני מע"מ).

הצטרפות לחבילה החדשה אינה משנה את מועד סיום ההתחייבות המקורי.

נא להעביר לבני משפחתכם את מידע זה, מי שמעונין לעבור למסלול מתבקש להודיע לליאת במייל עד לסוף שבוע הבא (19.10.2012).

שבת שלום,

איציק חסון

לציבור שלום,

בשבוע הבא ביום רביעי וחמישי פולג מארחת קבוצה של כ-30 איש.

קבוצה זו מגיעה לפולג לצורך כנס פיתוח דו שנתי של פוליפילם והיא כוללת את מנהלי הפיתוח של המפעלים השונים, חלק ממנהלי המפעלים והבעלים של הקבוצה.

הבחירה לקיים את הפגישה בפולג ממחישה את התפקיד המרכזי של פולג בקבוצה כמרכז פיתוח של יריעות רב שכבתיות דביקות

מלבד הדיונים במשך יומיים והסיוור בפולג אנו מתכננים גם סיור בקיבוץ

שיציג את רעיון הקיבוץ בעבר ובהווה ואת ההתמודדות היום יומית עם איזמים ביטחוניים.

בקי

מועקה כפולה ומכופלת למקום עלינו

בין כיפורים לסוכות ירדנו לבית העלמין לאזכרתו של אריאל ז"ל.

אמנם, זיכרו של אדם עימנו בחיי היום-יום, צץ במפתיע בהקשר זה או אחר, אך נוהג הוא בעולם, אזכרה בבית העלמין.

ירדנו, ובמגרש החניה מצאתי רצועת ביטון יצוקה לאורכו. תשבתי, מה טוב, מישהו השקיע מחשבה, משאבים ועבודה במקום. אף כי את פשרם לא הבנתי.

ובית העלמין, בכניסה – "ערוגה" של ענפים, זרדים וקוצים יבשה לתלוטין. עליה מושלך צינור-מים המדגיש את חרבונה.

אכן, הותקנו ספסלים לנוחות המבקרים אך ברחבי המקום, עציצים בקועים מיובש ויושן מוטלים במקום שמוטלים, פרחים שקמלו משחירים באגרטלים, שבילים משובשים בין המצבות והתחושה קשה.

נאמר לי כי דורבנים ועורבים ושאר מזיקין משחיתים את מערכות ההשקיה. האם רק בבית העלמין שלנו זו בעיה או שמא, בכל מקום אחר נמצא לה פתרון. והפתרון לא בשמיים הוא ולא בעבים מעל. ניתן להשיגו.

מדוע להעלות תחושותי על הכתב ואף לפרסמן?

חברי הנהלת הקהילה אולי יקראו – האם יפעלו לתיקון המצב? לא לי הפתרונים.

ועדת שירותים – האם זה שירות למתים או לחיים? לא ברור.

זה ייגע במישהו שכוחו במותניו ולו האמצעים הנחוצים, ויעוררו לפעולה? מי יודע.

ועדת אבלות – תרשום לעצמה ואף תפעל?

אני כותבת היות וכך אני משירה מעט מן המכביד עלי.

בברכת חגים וזמנים לששון,

ימימה

גבים סוכות תשע"ג

הערת שוליים

פניתי לוועדת תרבות עם בקשה לתקציב בכדי לערוך פינת קפה במגרש המשחקים.

היות ומדובר "כנראה" בפרוייקט עתיר תקציב ומורכבות לוגיסטית, תשובה תינתן לי בסוף החודש אתרי שהוועדה תתכנס.

אז נכון לעכשיו "קפה בגן" מבוסס על תרומות, כאמור מפגש ראשון נתרם באהבה ע"י משפחת הררי אביטבול.

לתרומות נוספות אנא סמסו "תרבות".

שבת שלום

אורית הררי

קצרות...

זהו, נגמרו החגים, ברוך השם.

ברכות לעפרה גדיש ושמיל רוט במלאת לכם 70 שנה (בסוף ספטמבר). רק בריאות

בינתיים מזג אוויר קצת התקרר, בערב סוכות אפילו נרטבנו מטפטופים. יש איזה עץ עם פריחה ורודה כמו של סחלבים, יפה מאוד אפשר לראותו מול המרפאה ועוד מקומות

בשבת היה טיול ללכיש לבקר בכרם של חיימקה, השתתפות ערה, מאוד נהנו.

יובל סער עבר למרכז עם שירן ללמוד באוניברסיטת תל-אביב.

זץ ודורית גרים בגבים כבר איזה שבועיים, התאקלמו.

כמה ימים לפני סוכות חזרו הקולטנים ממקסיקו היה נפלא.

גלי ואושרת שבו ממלכת המדבר, מרוצות, דורית שלומי ותום עשו טיול אופניים בפירניים, מצרפת לספרד, נהנו מאוד.

מזל טוב לעקיבא ליום הולדת 70 בתחילת החודש, יחגגו באיטליה.

חוג ידיעת הארץ של המועצה חוזר בסוף החודש, אפשר להירשם.

ביום רביעי לפנות בוקר "ביקרו" גנבים בגבים, נכנסו ל-3 בתים (אולי יותר) גנבו מכל טוב, גם גנבו קטנוע אדום של עקיבא,

נא לנעול דלתות בלילה וגם ביום שאתם לא בבית, להחזיק איזה מקל על יד המיטה!

היו גם קסאמים.

נקווה לטוב,

בריאות לכולם,

שבת שלום!

3.12.74

0/ט

הוראות להחזרת האוכלוסיה במקרה של זקיפת מחבלים

12.1974
פינת הארכיון

א. בשעת העבודה (0600-1600)

1. כל האוכלוסיה שאינה מצוידת בנשק תשאיר במקומה. במקרה שהאזור הוא אזור המותקף יש לעלו במהירות המירוץ, תוך חיפוש מחסה.
2. החברים ינעלו היטב את הדלתות והחריצים וישכבו על הרצפה.
3. החברים המצוידים בנשק יצאו מהבית או ממקום עבודה עם נשקם ויתרכזו ליד מחסן הנשק ומשם ישוכזו לאבטח את שטח המצודים, והמקלטים וכן לאזור הפגוע.
4. הילדים יכנסו למקלטים במהירות האפשרית, כאשר המטפלות תדאגנה להכניס את הילדים למקלטים בהתאם לשכונת יום.
5. מקלט הילדים יאבטחו מבהוץ ע"י חברים נושאי נשק והם:

1. מקלט דגנית - גרשון.
2. מקלט כרן - מירקין, נימן.
3. מקלט מפקדה - ענבר.
4. מקלט תינוקות - צבי לקנדר, אשר.
5. מקלט חדר אוכל - יאיר, אבינועם.
6. מקלט טלויזיה - יורם ג.
6. האחראים על העובדים השכירים יראו לתורכם לפי סעיף א-1.

ב. בשעות אחה"צ והערב 16.00-20.00

1. הילדים והמבוגרים שאינם מצוידים בנשק יכנסו לבתיהם, ינעלו היטב את הדלתות והחריצים וישכבו על הרצפה.
2. חברים עם נשק יתרכזו ליד חדר הנשק ומשם ישוכזו בהתאם לארבע.
3. במידה ויהיה מספיק זמן יש להכניס את הילדים וההורים בהתאם (לשכונת ערב) כאשר הילדים נמצאים בבתי החורים. הוראה תינתן ע"י המא"ז המלחמתי ע"י רצים.
4. הנשק של כתת הבוננות ימצא בחדר החברים - רשימה של אנשי כתת כוננות תפורסם על לוח המודעות.

ג. בשעות הלילה (0600-20.00)

1. החברים יראו לנעול כל דלת את הדלתות.
2. חברים שמצוידים בנשק יתרכזו ליד מחסן הנשק.
3. השומרת השבועי חייב לאבטח את אזור הפגוע יחד עם שאר השומרים, וכן עליו לדאוג להעיר את אחד מילדי אורן שיאיר את המא"ז וכתת כוננות בהתאם לרשימה המצויה ביד השומר השבועי.
4. חל איסור מוחלט על ריצת-חברים לאזור בתי הילדים.
5. הרב"ש יראג מיד להודיע למחוז על הארוע ודרך מכשיר הקשר.

ראיון עם ילנה ואלכס וינשטיין

- ספרו לי על עצמכם:

- ילנה: נולדתי ב-1971 באוקראינה בעיר קטנה יחסית לובנויי. נולדתי למשפחה של מהנדסים. השורשים של אבא מחרקוב בירת אוקראינה והוא גדל במשפחה עם 5 ילדים. בזמן המלחמה הם עברו ללובנויי (סבא היה איש צבא ושירת במלחמת העולם השנייה וכן נפטרה אחות שלו מרעב). אמא שלי ממשפחה בת 3 ילדים, אבל היא צירפה אליה עוד ילדים של אחותה שנפטרה. בזמן המלחמה העבירו את ילדיה לסיביר ועד עכשיו אנחנו לא יודעים מה עלה בגורלם. עוד אח נפטר במלחמה וכן אחיה (סבא שלי) במלחמה. סבתא גידלה את ילדיה לבד ושם הורי הכירו.

היינו משפחה שמחה מאוד ואהבנו לטייל יש לי אחות הגדולה ממני ב-6 שנים. בחופש הגדול נסענו הרבה לטייל – לקווקז, לכל אוקראינה והיה כיף. זיכרון שאני זוכרת במיוחד: בגיל 10 חליתי מאוד בדלקת ריאות ושפעת וגרתי אצל סבא וסבתא. יש לי זיכרונות תמים מהם. הסבתא לימדה אותי כלים כדי לשרוד בכל מקום ומצב. למשל, לתפור, לגדל ירקות ולטפל במשק, לעשות ריבות, לבשל. עזרתי לה בבית (היא גרה במשק גדול) היינו עושים הכנות לחורף – קוטפים תפוחי עץ ומאחסנים אותם במרתף למהלך השנה. היינו משמרים ירקות (אז לא היו קופ' שימורים), לפי מתכון מסוים כמו: עגבניות, מלפפונים חמוצים, כרוב כבוש בחביות היו במרתף ובחורף חגגנו - הכל הכנו והסתדרנו לבד.

אבא שלי אדם חכם – אני קוראת "לומנוסוף" (זה שם של מדען רוסי חכם, שהקים אוניברסיטה כבר במאה ה-18), וכי הוא חכם מאד. כבר מגיל צעיר הוא כתב שירים בסגנון כתיבה הדומה לפושקין – המשורר הרוסי הנודע. כל השנים הוא עבד באותו מפעל עד ליציאתו לפנסיה ואז החל לכתוב רומנים. היום הוא סופר ידוע וחבר באגודות הסופרים והמשוררים באוקראינה. לאחרונה, נתבקש לכתוב ספר על החיילים הרוסים ששירתו באפגניסטן והספר מעניין מאוד.

אמא שלי אישה מהממת, אישה חמה עם סבלנות שהייתה מסתדרת גם עם 10 ילדים. אדם שנותן את כל כולו בטוב לב, לילדים ולנכדים. אמא שלי לא הייתה טבחית, אבל אני זוכרת כילדה תפוא"א עם קליפה שעושים בתנור, כרוב כבוש, דג מלוח, רגל קרושה.

בסיום בית הספר נסעתי ללמוד במון פוליטכני (כמו הטכניון שלנו) בקייב ושם פגשתי את אלכס. למדנו ביחד אני למדתי מיקרואלקטרוניקה (מוליכים למחצה) זה היה מקצוע מסווג צבאי. אלכס למד אלקטרוניקה תעשייתית (עוד נגיע אליו).

ושם יום בהיר אחד אלכס אומר לי: "אני עולה לישראל". הסכמת מיד ורגע לא חשבתי על המשפחה שלי כי אהבתי אותו והייתי מוכנה ללכת אחריו. רצתי למפה למצוא איפה ישראל נמצאת ולקרוא עליה. והסכמתי לנסוע איתו. למדתי עברית בעצמי לפני שנסעתי, כן למדתי שירים לבד: "ארץ זבת חלב" "הנה מה טוב ומה נעים". בהתחלה היה קשה להבין ולכתוב גם באותיות דפוס וגם באותיות כתב, אבל יכולתי לחבר משפט כשהגעתי לארץ.

ב-1993 הגענו לארץ. לסוכנות היהודית היתה תוכנית של המשך לימודים של סטודנטים לצורך תואר שני. והיינו אמורים לגור ב"איבים" לפי התכנית שהציגו לנו, אבל שלחו אותנו לבאר שבע למלון "ערבה" (מלון שהיה בית בושת).

אלכס מוסיף כי אינו מבין למה היום אין הסברה ו"מכירת אינפורמציה", כמו שמכרו להם את תכנית העתיד ואיך ידעו לשכנע אותם.

- אלכס: כשנחתנו היה הלם תרבותי. הגענו ביום של שוק בדואי בבאר-שבע, עברו גמלים וכבשים ברחובות, בדואים וכפייה זה מה שראיתי שהשחר הפציע. (ובטעות חשבתי שאני מגיע לארץ אירופאית).

- ילנה: אני לא קיבלתי שום הלם. למרות שהמטוס היה מקרטון וכל הטיסה הקאתי (אח"כ התברר שאני בהריון עם דניאל). איך שהגעתי לקרקע – הרגשתי טוב ואמרתי: "אלכס, טוב לי". והקליטה בשבילי היתה קלה. כאילו האדמה קיבלה אותי והכל היה טוב. עברנו גם תקופות קשות אבל אני לא מצטערת על כלום, כי בסה"כ היה לי טוב והכל היה חיובי בארץ. באותה שנה נולד דניאל (1993) והמשכנו ללמוד תוך כדי גידול הילד. יחד איתנו עלו אחות של אלכס ובעלה. ההורים של אלכס באו מידי פעם לחצי שנה להיות איתנו ולבסוף אחרי 4 שנים עלו בעצמם.

אלכס עבד בגבים תוך כדי לימודים. כשסיימתי את לימודי עברנו לגבים וגרנו כאן 3 חודשים. התקבלנו לעבודות והכנסתי את דניאל למסגרת חינוכית בשדרות, ואז עברנו לשדרות. הלכתי ברגל לעבודה מהעיר לאיזור התעשייה, עד שהתבססנו. דניאל היה ילד יפהפה ובאוטובוס לבאר-שבע, הנשים המרוקאיות החמות היו צובטות אותו בלחיים. לי זה היה מוזר, שנוגעים, אבל יש בזה משהו חם.

שנתיים עבדתי ב"אור-לב" – מפעל שבנה מקלחות וחדרים מדולוריים למלונות ים המלח. הייתי שם מנהלת תפ"י וכשנגמרה הבנייה נסגר המפעל. עברתי ל"אוסם" בתפקיד של תפ"י – ניהול ופיקוח ייצור, הייתי תמחירנית, בקרות, והיום מתכננת (כבר הייתי). אני אוהבת את המפעל ואני אוהבת לשמר את מה שבנית, ולכן קשה לי לעזוב, אבל אולי עוד אתקדם.

ב-2010 עברנו לגבים כתושבים ומחכים לשכונה.

ילדים: דניאל בן 19. בימים אלו משרת בחיל הים, בעתיד יהיה לוחם ב"דבור", מקווה שבאשדוד. ילד מתוק אוהב בית ומכבד אותנו – נשמה טובה להוריו וחלומה של כל אם.

מיכאל – נולד ב-2000 הוא הכפיל של אלכס. מתוחכם ונולד עם הדיסקט להתכוונות קדימה – אוהב סדר ומסגרת. ילד פרקטי מאד ומפתיע אותי כל פעם מחדש. ממש כל מה שהתכוון לעשות, יבצע ולא מבזבז זמן לשטויות, ילד מבריק.

כל כך רצייתי בת ועבדתי קשה בשביל להביא ילדה ולעולם וב-2007 נולדה לנו בת יפהפייה, חכמה, אך הולכת לפי הקצב שלה זקוקה לזמן כדי לעשות הכל מושלם. למרות שהיא בת 5 היום עוזרת לי בכל דבר. ילדה חמה, מנשקת, מתבקת ואפילו אותנו ההורים, מפתיעה בהכנת אוכל לפעמים.

אלכס ואני אנחנו נשואים כבר 21 שנים.

תמיד אהבתי את המסגרת בקבוץ, את השכונה שלי היום זאת החברה. חיפשנו להיות בחברה איכותית וקטנה ומצאנו בגבים את המשפחה הזו.

- ילנה, האם יש לך קשר ליהדות ולחגים היהודים?

אלכס עונה: לילנה יש קשר יותר ממני. היא יודעת את החגים ואוהבת לחגוג אותם. אני לא מתייחס ברצינות למסורת היהודית ולחגיה, אבל בזכות ילנה, אני אוהב את החגים בגלל שאפשר לעשות על האש.

השכנים שלנו כאן וגבים עשתה לנו "התערבלות" וכן שכונה ד' בבאר-שבע קירבה אותנו ליהדות. כי בב"ש לא גרנו בין רוסים. זה היה לי מעניין לראות מה עושים אנשים בעדות שונות ומנהגים שונים, והיו לי חברים יהודים, תימנים - אנשים פשוטים שמייצגים את מדינת ישראל.

כבר במרכז קליטה התחלנו לחוג חגים יהודיים. גם הטלוויזיה השפיעה עלינו ולמדנו שפה ואקטואליה דרך ערוץ 1 וערוץ 2. מוזר שעד עכשיו אני רואה סרטים ואפילו ברוסית, אני חייב לראות כתוביות בעברית - רק דרך הקריאה בעברית אני קולט את הסרט, ככה נוצרה הקרבה לתרבות היהודית.

הגענו לארץ ורצינו להפנים אותה ולחוש אותה - זו היו היא ארצנו ואנחנו צריכים ללמוד אותה כדי להיות שייכים. ככה אנחנו מגדלים את ילדנו.

- אלכס, רוצה לספר על חייך?

- אלכס: נולדתי בקייב להורים מהנדסים שגם הם הכירו את אחד את השני באוניברסיטה. נולדתי בבית חולים שרוב הילדים שם היו יהודים כי זו הייתה שכונה של יהודים. היו שם תכנים, שוק אפור לענייני כספים שהחברה חגגה. ברוסיה (בריה"מ) היו המון מדינות. באוקראינה ובשאר המדינות - מי שנולד בבירה היה לו מעמד אחר. מעין קאסטה "ילדים עם דם כחול". קייב - עיר הבירה של אוקראינה העניקה לי את המעמד הגבוה. (בקייב יש 3 מיליוני אנשים ויש להודות ש-47 מיליון איש שנולדו מחוץ לקייב לא היו אנשים. לא הייתה להם אפשרות גם לנוע ממקום למקום, רק אם יש קשרים חברתיים או אם האדם גאון, אז היו מתעלמים מ"מוצאו"). כלומר הניידות וקבלה לאוניברסיטה בעיר בירה הייתה בלתי אפשרית. או שהיו מתנדבים באיזה מקום ואם הוא טוב, הוא יכול להשאר בקייב כ"מובחר". ממש קאסטות ומעמדות. גם בתוך העיר היה הבדל חריף בין האנשים: אלו שפועלים - עובדים בידיים, ואלו שאקדמאים שנחשבו יותר, כך הי כמעט עד שנות ה-80. למשל, ילנה שהגיעה מפריפריה לא הייתה יכולה להתקבל לפקולטה של טכניון.. לא חשוב מה היו הכישרים שלה, אבל בשנות ה-80 הדברים השתנו.

נולדתי במשפחה של "דם כחול" כל המשפחה שלי שרים ובכירים בממשלה. 2 אחים גדולים של אבא סיימו אוניברסיטה בכלכלה וקיבלו תפקידים בכירים במשרד האוצר. עד היום יש דוד אחד שהוא יועץ לשר האוצר ומכתיב הרבה לאוקראינה. וכן דוד אחר מנכ"ל "סולל בונה" וגם אבא שלי היה סמנכ"ל של מפעל גדול מאד לנעליים (וכל הנשים בעיר העריצו אותו). כך שהייתי שבמנת ועתידי היה מובטח להיות מנכ"ל איזה חברה עסקית גדולה.

עד שברית המועצות התפרקה ב-1987 בבית היו ניגודי אינטרסים. אמא ואבא היו ביחד מהאוניברסיטה אבל היו ניגודי דעות ואמא הייתה הדומיננטית במשפחה. אבא, בנוסף לתואר המקצועי שלו היה צריך ללמוד "תואר מפלגתי" במשך 4 שנים (זה היה תנאי הכרחי). הוא היה צריך להוביל את המפלגה וכולם "אחרי". כל הנזיפות, והמשמעת של המפעל הייתה בידי. אמא תמיד הייתה נגד הקומוניזם ולא שמרה זאת בלב. התנגדה למפלגה ואמרה תמיד שלא תכנס למפלגה רקובה. לדעתה, הם היו אנשים לא תרבותיים שלא למדו כלום ומכתיבים לכולם את דרך חיהם. לולא לאבא לא היה מעמד גבוה במפלגה, אני בטוח שהיו מכניסים אותה לכלא להרבה שנים

לאמא היו 2 תארים שניים. 1. ניהול תהליכים כימיים. 2. כלכלה. עד גיל 35 (כ-15 שנים) היא עבדה במפעל צבאי במח' פיתוח לצוללות גרעיניות ואח"כ בחרה במסלול כלכלה ועבדה במכס. ההכשרה שלה בכלכלה הייתה יחסים בינלאומיים ועסקה בתהליכים של העברת סחורות בין מדינות ורכישת ציוד. לדוגמא: רכישה של כור אטומי מיוגוסלביה. בעבודה זו במחלקה למסחר של המכס היא הייתה מובילה ראשית כ-15 שנה.

השילוב בבית של קומוניסט והשני אנטי גרם לוויכוחים אינסופיים ולווה אותי כל חיי. ימי שבת היו מפויסים. אמא של אבא ארגנה כל שבת מפגש משפחתי – 4 אחים של אבא והיינו חוגגים חג יהודי. למרות שהיה אסור ולא צוין החג ושמו אבל הוא נחוג בחלק מהמנהגים והמאכלים שהיו קשורים בחג המסוים. למרות שאסור היה לציין את היהודים או להזכיר את המוצא. שם המשפחה שלנו היה דניאלנקו ולא ויינשטיין) על שם אביו של אבא. סבתא שלי, למרות שידעה אידיש על בוריה, והייתה מורה בשנות ה-20 באוניברסיטה. ביום לימדה גרמנית אבל בערבים לימדה אידיש, לרמות שאסור היה לדבר אידיש בבית מחשש שיתנכלו להם.

סבא אחר מ-1941 היה בחיל רגלים ואח"כ שלחו אותו לקזחסטן לנהל מפעל של יצור טנקים. אחרי השחרור ב-1945 שלחו את המשפחה למולדובה לנהל מפעל של כוהל (שיוצר גם לוודקה) וב-1951 הם עברו לקייב.

מקורות של אמא מפולין. הם היו שייכים לאצולה הפולנית וכשנלקח מהם הרכוש כאחוזות וארמונות מפוארים בשל המהפכה הקומוניסטית, עברו לאוקראינה ב-1920. (מעניין שכל אחיותיה של אמא עלו לארץ, התחתנו עם יהודים עוד באוקראינה, על אף שלא ברור מה מוצאם ואילו אבא, שהיה יהודי לבטח, כל משפחתו נשארה באוקראינה). סבא שלי (אבא של אמא) היה חזק ואגרסיבי והיה ב-N.K.V.D קצין גבוה וטבח ביהודים ושלח אותם לסיביר. לא הכרתי אותו הוא גם נודה ממשפחה וחי את חייו עם כל נשותיו וכו'. ואילו לסבתא (אחת מנשותיו הרבות) כן היה לי קשר.

אחותי גדולה ממני ב-6 שנים (גרה עכשיו בשדרות ומגדלת את בנה בגבים), הייתה החלק האמנותי במשפחה. היא סיימה בית ספר לאומנות וסיימה תואר שני באדריכלות, היא לקחה ממני את כל האומנות אני לא יודע לצייר אפילו חתול.

שנינו למדנו בבית ספר נחשב לפיסיקה ומתמטיקה (לכל בית ספר הייתה התמחות שלו). אחותי הצטיינה בלימודים כמו גם אשתי ואמא שלי, ואילו אני הברזתי עד כיתה ט'. ניצלתי את זה שאבא שלי יכול היה להגן עלי כשצריך, שלא יזרקו אותי מבית הספר. כמו כן ההורים היו עסוקים בקריירה ובאחות והייתי לבד עפ"י בחירת. למשל: כשאמא הגיעה ליום הורים המורים השתתפו בצערה על "שהילד חולה בצהבת ונפגע בכבד ושוכב כבר חצי שנה בבית חולים". אמא הגיעה הביתה, תפסה אותי חזק – לקחה חגורה ולימדה אותי לקח. מה שנקרא נתנה לי כאפה – כפאה. מאז התחלתי ללמוד ומשונא לימודים הפכתי להיות מצטיין. למשל השתתפתי באולימפיאדה למתמטיקה כתלמיד מצטיין. ב-י' קיבלתי פטור ממבחני הקבלה לטכניון. הייתי מוכשר מאוד במקצועות מדעיים ולא מסוגל להתרכז בכלל במקצועות עיונים. אני שומע "בלה – בלה", מאבד את הריכוז ובורח לשחק בכדורגל. אבל בבית הספר ויתרו לי והעבירו אותי משנה לשנה בגלל המתמטיקה. כך היו בי שתי דמויות, מצד אחד ילד טוב כלפי ההורים ומצד שני – ילד שכונה עבריון (עד היום יש לי צלקת בפנים ויכולתי להיהרג 100 פעמים ב"שטויות" שעשינו). בעצם לא רציתי ללמוד באוניברסיטה אבל הורי

הכריחו אותי. אין דבר כזה שילד ממשפחה כזו לא ילמד באוניברסיטה (כל הדודים ואחרים במשפחה סיימו תואר) ולי זה היה נטל, הלמידה, ממש ייסורים, קשה היה לי במסגרת, כתיבת פרויקט, ש.ב. – קשה לי מאוד בעיקר, בצד המילולי. התקבלת לאוניברסיטה, למרות שנכשלת במבחן בשפה אך הצטיינתי במתמטיקה ופיסיקה. עד שלא דוחקים אותי לקצה, אני לא לומד.

ילנה מציינת שדווקא בסוף אלכס פתח את עצמו ולמד בעצמו.

המרד הכי גדול שלי היה לעלות ארצה. להוכיח לעצמי שחוף ממתמטיקה אני יכול לעשות עוד משהו ו"ברחתי" מהורי. אמא קיבלה את העובדה באהבה ואבא היה נגד מאוד. גם נגד נישואי בגיל צעיר, גם עליה לארץ הוא חשב שהוא יסדר הכל, ונסע לגרמניה, אבל אמא אמרה "רק לישראל!" הקשבתי לאמא שלי תמיד ועד היום אני מקשיב לה.

על כל ההשתלשלות שלי בארץ ילנה סיפרה. עברנו מבחנים פסיכומטריים, זרקו אותנו מאיבים כי כבר היינו משפחה וזה היה מיועד ליחידים). נסענו לב"ש שם שכרתי דירה ועבדתי ב"רותם דשנים" – ליד הכור בדימונה. שם למדתי שפה (למרות שבאולפן לימדו אותי, אבל הלימודים זה קטסטרופה, כשסיימתי את האולפן ידעתי מילה אחת, ילנה מיד בתום האולפן ידעה עברית על בוריה. בעצם, למדתי עברית מהאנשים במפעל. היה שם בחור תימני, שהיה בלשן. הוא ידע בע"פ את כל המילון, וכך תמורת סטיקים שהבאתי לו מהמטבח, הוא לימד אותי עברית. כן היית בין כל המרוקאים, למדתי את הקללות והעגה ותוך שנה חשבו שאני תוצרת הארץ.

לאחר שנה בארץ התקבלתי לאוני' באר שבע לתואר שני במדעי המחשב ומתמטיקה, אחרי שנתיים לא יכולתי להמשיך ללמוד כי הממוצע שלי לא הספיק כדי ללמוד מחשבים וכך בחרתי במתמטיקה כי זה היה קל לי, והייתי צריך להיות מורה למתמטיקה שזה ממש לא בשבילי. עזבתי את המסלול הזה וחזרתי למסלול הטכנולוגי בבאר-שבע וסיימתי שם תואר של הנדסה וניהול. ותוך כדי כך עבדתי בתחנת דלק בלילות ובסופי שבער עבדתי בפולג.

- ילנה: הייתה תקופה שלא התראינו בכלל, אני תחזקתי בית וילדים והוא עבד ולמד.

- אלכס: רצינו להתקבל לגבים ל"בית ראשון למולדת". וחגי המזכיר שלח אותנו לראיון קליטה בתק"מ ולא התקבלנו. אח"כ גרנו פה 3 חודשים בשכירות ובפולג היה לי מעניין עד שנת 2000, אז סיימתי את התואר ורציתי לעזוב, אבל אבי בהרב. נלחם שאהיה מנהל ייצור. ומשנת 2000 אני במפעל. עד 2008 אהבתי את העבודה ומאז לא. המפעל הפך להיות תב' פוליטית ולא תב' בית ומשפחה (מאז האיחוד עם גרמניה). לפני שנתיים סיימתי תואר שני במינהל עסקים וילנה מתחילה השנה ללמוד תואר שני במינהל עסקים באור יהודה.

- מה הדבר הכי טוב שקרה לכם בחייכם?

אלכס וילנה: הנישואים שלנו. ילנה: כאילו זוג יונים. כך אני מרגישה, הזוגיות שלנו מעולה והואר שלנו הולך וגדל.

- אם הייתם יכולים לבקש מפגש עם מישהו משמעותי, את מי הייתם רוצים לפגוש?

- אלכס: אני מחפש טריבונה לדבר. בארץ הייתי רוצה לערוך שינוי לכן הייתי רוצה להיפגש עם ראש הממשלה (לא חשוב מי זה) כדי שיקשיב לי וישמע מה יש לי להגיד לו לגבי ההתנהלות שלו. יש לי תחושה שאני נואם ונואם וזה ריק. ואולי אם אפגש עם מישהו שמוביל יקשיב לי או יספק תשובות משמעותיות.

- ילנה: בגלל שבגיל צעיר עזבתי את משפחתי (גיל 17), הייתי רוצה להיפגש עם סבתא שלי (אמא של אמא) שנפטרה שהייתי כבר בארץ ולא הצלחתי להגיע ללוויה. אני רוצה שהיא תשמע את המילים שלי והוקרת התודה עד כמה היא השפיעה על חיי, ואיזו משמעותית ודומיננטית היא הייתה בחיי. עד היום בזכרוני אני כל הזמן הולכת לביתה. מאוד אהבתי אותה.

- מה אתם מאחלים לגבים ולעצמכם?

אלכס: קודם כל לגרום, בגלל שאני _____ עבודה מגיל צעיר ובתפקידי הנוכחי אני במפעל 224 שעות כולל שבתות וחגים ועדיין לא מצאתי חבר בגילי, מאוד רצינו לעבור לגבים ולהתמודד עם משפחות זעירות ואני מופתע שזה לא כלך, בימי חול אין הזדמנויות למפגש ויש קליקות וקבוצות. ואני מאתל יותר אחידות ומשפחה גדולה אחת.

לעצמי – להתחיל חיים קהילתיים בשכונה ולהיות יותר מעורב.

לילנה: לגבים – אני אוהבת את התהליך של החזרת הבנים הבייתה, אני בחפיסה שהילדים לא יעזבו את הבית וישארו בקהילה, שהקיבוץ יהיה מ _____ לשגשוג לניהול נכון ושלא יאבד את המשמעות של מה שהיא נולד להיות בעיקר, בשביל היחד.

לעצמי – בגדול טוב לי שימשוך ככה, להיכנס יותר לחיים התרבותיים, להכרה עוד אנשים ולרכוש עוד חברים וכן שהילדים שלי ימשיכו את החיים בקרבה כאן.

- תודה לילנה ואלכס שפינו מזמנם ושיתפו אותנו בסיפורי חייהם!

סימונה סער

פּרטים בהרחבה – בהזמנות שיחולקו בתאי הדואר

נרשך ונשיר

מאזיאי שבת, 20.10.12 19:45-20:10

מתחת חגיגות יצירת

נרשך ונשיר

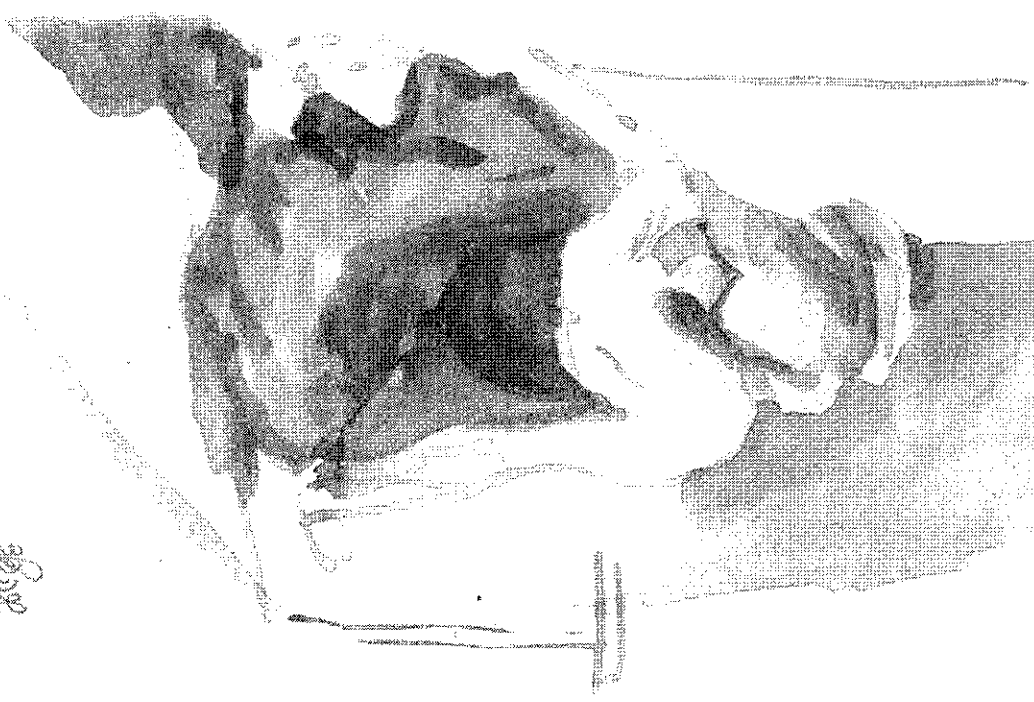
נפתח בקפה וצוטה נפרק,

נהנה משיירת של ומוכה

וגם 20:30 – הרצאתה של דר' טיף זיוון:

"אחרי החגים יתחדש הכל...."

מצפורת לכולכל: נוצה, נהר, סימניה, צר, מרסל, נאה

איתן

קפת בנ

הסתיו הגיע, נסגרה הבריכה , החגים נגמרו והשגרה החביבה נכנסה לתוקפה .
אז חשבנו ככה סתם, בלי סיבה, לשבת בגן שעשועים ולשתות קפה באווירה טובה .
בכל יום רביעי באותה שעה 16.30 ניפגש בגן שעשועים לקפה, עוגייה,
ובעיקר חברים יקרים לאחר צהריים כיפי בלי תכנון והכנה.
אז המפגש הראשון יצא לדרכו ביום רביעי , שרון וגלעד יעקובי, הלהיבו את הילדים
עם שעת סיפור ויצירה ואנחנו ההורים התמוגגנו מהנאה.
קינחנו עם קפה ועוגיות טעימות שמירב קפלן אותנו כיבדה , לילך הקפיצה פופוקורן
ברחבי השדרה וגילה זינגר לקחה חסות על ההפקה הצנועה.
היה ממש כיף ומחמם את הלב והנשמה.
ואנחנו ממשיכים , שבוע הבא 17.10 סרט בקפה בגן, על היוזמה הברוכה תודה לליאת
ומירב קפלן.ואנחנו רוצים להמשיך לפרגן ליוזמים הבאים ולשם כך דרושים עוד הורים
מתנדבים.
בחדר האוכל תיתלה רשימה עם התאריכים ואנחנו מצפים מכם לשיתוף פעולה כמו
תמיד.
אנו מבקשים מכל ההורים להירשם בהקדם בחדר האוכל בפינת פרסום "קפה בגן",
לבחור תאריך , במידה ואתם מעוניינים לשלב פעילות ציינו מהי הפעילות שאתם
מוכנים לקחת על עצמכם .
לדוגמא : שעת סיפור , משחקי קופסה , סרט , משחקי חצר וכמובן כל רעיון אחר .
כמובן שאנחנו תמיד זמינים ונעזור בארגון ובכל דבר אם תצטרכו .

אבל אל תישכחו שרק ביהוד נצליח ליצור משהו מיוחד שמאפיין אותנו ואת הילדים ומיוחד רק לגבים.

אז להתראות במפגש הבא... ביום רביעי.

שימו לב ללוח המודעות בחדר האוכל מידי שבוע נפרסם כל הודעה שקשורה ל"קפה בגן" כדי למנוע בזבוז משאבים יקרים.

מצורפות תמונות מהפעילות הראשונה.

"במקום שיש
אהבה יש בו הכל"
הצוות המארגן

קפה בגן

בתמונה
הורים
וילדים
בשעת

